

The Hon Hugh
born 1717.
of Pentridge in
24 C.C.C.
son of Rev.
Isabel Hayshe

next to the house
was Rectory
Hempsthorpe
and
Harcis Hayshe
his wife.

coll
19/2

F. J.

£3.53

Wentworth Hayshe.

The Hon Hugh
born 1717.
of Pentridge in
24 C.C.C.
son of Rev.
Isabel Hayshe

next to the house
was Rectory
Husfordshire
and
Harcis Hayshe
his wife.

coll
19/2

F. J.

£3.53

Wentworth Hayshe.

Johannis Huyshe
Liber, Anno Domini
Septembris die 5th 1732
^{Liber}
Ejusdem nepotis
Wentworthii Huyshe
Scholaris Harroviensis
1828.

RHETORICES
ELEMENTA,
QUÆSTIONIBUS,
ET
RESPONSIONIBUS
EXPLICATA:

Quæ ità formantur, ut *Quæstionibus*
prorsus omiſſis, vel neglectis, *Re-*
sponſiones ſolummodò integram *Rhe-*
torices Inſtitutionem Tyronibus ex-
hibeant.

Per GULL. DUGARD.
In Uſum Scholæ *Mercatorum-Sciſſorum.*

Editio Quinto-decima.

Danda opera eſt, ut poſt hæc initia, ad incrementa
quoque veniatur. Cypr. lib. 1. Epist. 5.

LONDINI;.
Excudebat *W. H. pro J. Philips, J. Taylor,*
& Adminiſtrat' H. Rhodes, 1721.

1506/421

DIGNISSIMIS,
SPECTATISSIMIS,

Ornatissimisque Viris,

MAGISTRO,

Guardianis, & Assistentibus

Amplissimæ Societatis

MERCATORUM-SCISSORUM,

Benignissimis

Literarum Patronis,

Hunc *Rhetorices* Libellulum,
qualem qualem, in Juventutis gra-
tiam concinnatum,

In perpetuum Observantiæ *μνημόσυνον*
D. D. D.

Societatis Vestrae

Cultor Humillimus,

GUIL. DUGARD.

DIGNISSIMIS
SPECTATISSIMIS

Ornatissimae Viri

MAGNIFICENTISSIMO
Gaudiano

Amplissima Societas

MERCATORUM-SCISSORUM

Exiguissima

Litterarum Patronis

Hanc Rhetoricam Libellulam
qualem qualem in Juventutis gra-
tiam concinnatam

In perpetuum Observantia Reverentia
D. D. D.

Societatis Vestrae

Castor Humillimus

GUIL. DUCARD.

TE monitum velim, nobis in animo non fuisse, omnia, quæ de **RHETORICES** Arte tradi solent (studio enim multa omittimus) præcepta persequi : Sed præcipua & maximi usus Elementa, quæ Tyronibus sufficere arbitramur, in Compendium solummodo redigere, & ad juniorum captum per
* Ερωτήματα adeo planè & dilucidè accommodare, ut & ipsi
* *Quæstunculas.*
Socios mutuis Interrogationibus utiliter exercere valeant, & minùs fatigent Præceptorem. Crescente ætate & judicio majorum gentium Rhetorices, qui hæc omnia accuratius tractant, adire licebit : his interea temporis, qualia qualia sunt, Tyronibus fortassè, quibus solum inserviunt, non ingrata, si libet, utere.

Istud porro animadvertendum est;
Quæstiunculas hæc, maximam partem,

ad *Caroli Butleri* (τῷ μακρίτῳ) *Rhetorice*
 (quæ vulgò in Scholis teritur) formari,
 adeò ut nihil ferè in his *καινοπραγίαις* occur-
 rat, quod vel in eo non inveniri, vel ad
 eum non commodè referri posse videatur.
 Me ab aliis equidem nonnulla, ab illo verò
 omnia sumpsisse non diffiteor: *Ingenui* e-
 nim *pudoris est* (ut cum *Plinio* loquar) *fa-*
teri per quos perfecit. *Butlerus Talaum*
quàm plurimis emendavit: Istiusmodi
Quæstiunculae (nisi meum me fallat augu-
 rium) *Butlerum* ipsum & faciliorem, &
 teneræ ætatis ingenio longè accommoda-
 tiorem reddent. Vix enim sine cortice sup-
 posito natabunt pueri, quorum captui se
 submittere juventutis formatores necesse est.
 His igitur delibatis, *Butlerum* ipsum, si quæ
 de re hæsitaveris, consule.

Rhe-

Rhetorices Elementa.

C A P. I.

Quæst. 1. *Quid est Rhetorica ?*

R HETORICA est ars ornatè dicendi.

2. *Quot sunt partes Rhetorices ?*

Partes Rhetorices duæ sunt: { Elocutio, &
Pronunciatio. v. c. 20.

3. *Quid est Elocutio ?*

ELOCUTIO est interna exornatio Orationis.

Quare dicitur *Interna* ?

Dicitur *Interna* ad differentiam Pronunciationis, quæ est externa exornatio Orationis.

4. *Quotuplex est Elocutio ?*

Elocutio duplex est: { Tropus,
aut
Figura. Vid. Quæst. 46.

5. *Quid est Tropus ?*

TROPUS est Elocutio, quæ vox à nativâ significatione in aliam immutatur.

6. *Quot in Tropo sunt considerata ?*

In Tropo duo sunt considerata: { 1. Affectiones
&
2. Genera.

7. *Quot sunt Tropi Affectiones ?*

Affectiones Tropi sunt quatuor: { Catachresis,
Hyperbole,
Metalepsis,
Allegoria.

8. *Quid est Catachresis ?*

CATACHRESIS est durior & injucundior verbi immutatio, cum scilicet nomen aliquod pro alio ponitur, in cujus locum non deductum esse, sed irruisse; non precario, sed vi venisse videatur: ut, *Virg. Eclog. 7.*

Vir gregis ipse caper deterraverat——i. e. Dux gregis. Capitis nives, i. e. cani capilli.

9. Quid est Hyperbole?

HYPERBOLE est mentiens superjectio sive audacior Tropi superlatio, quæ augendo vel minuendo superat fidem.

N. B. *Mentitur Hyperbole, sed non mendacio fallit.*

10. *Quotuplex est Hyperbole?*

Hyperbole duplex est: { Auxesis,
aut
Meiosis.

II. Quid est Auxesis?

AUXESIS est, cum augendi aliquid & amplificandi gratia, verbum gravius, proprii loco, substitui-
mus: ut, cum *liberalem, magnificum; severum, sa-
vum; improbum, sacrilegum* dicimus.

12. *Quid est Meiosis?*

MEIOSIS [cui Tapeinosis] est, cum minuendi & extenuandi causâ, levior utimur vocabulo, quam res postulat: ut, cum *adulatorem, blandum & affabilem; prodigum aut audacem, liberalem aut fortem* nuncupamus.

13. *Quid est Metalepsis?*

METALEPSIS est Tropi in uno verbo multiplicatio; quando nempe ex improprio significatur primo improprium; tum ex improprio illo forte aliud improprium; atque ita deinceps, donec ad proprium veniatur, intercedente medio gradu transitum præbente: ut, *Virg. Ecl. 1.*

Post aliquot mea regna videns, mirabor aristas.
Hic per *aristas*, *spicas*; [per Synecdochen Membri;] per *spicas*, *segetes* [per Synecdochen itidem Membri;] per *segetes*, *estates* [per Metonymiam Subjecti pro Adjuncto:] per *estates*, *annos*, [per Synecdochen Membri,] intelligimus.

14. *Quid est Allegoria?*

ALLEGORIA est Tropi *conspicua*; ubi nimirum
ejusdem generis Tropi *conspicua* junguntur: ut,

Ter, Sine Cerere & Libero friget Venus; i. e. sine pane & vino friget amor.

15. Quid tenendum est in Allegoriâ?

In Allegoriâ tenendum est illud, ut quo ex genere rerum cœperis, eodem desinas: secus inconsequentia fœdissima fuerit.

C A P. II.

16. Quot sunt Tropi Genera?

TROPI Genera sunt quatuor. { Metonymia,
Ironia,
Metaphora, &
Synecdoche.

17. Quid est Metonymia?

METONYMIA est Tropus Causæ ad Effectum, Subjecti ad Adjunctum, vel contrâ, i. e. Effecti ad Causam, vel Adjuncti ad Subjectum.

18. Quid est Causa?

Causa est, cujus vi res est.

19. Quotuplex est Causa?

Causa est { 1. Efficiens, à quâ
2. Materia, ex quâ
3. Forma, per quam
4. Finis, propter quam } res est.
quadruplex

Quarum dua tantum priores hic locum habent.

20. Metonymia Causæ quotuplex est?

Metonymia Causæ duplex est { Efficientis,
aut
Materia.

21. Quid est Metonymia Efficientis?

METONYMIA EFFICIENTIS est, cum Inventor & Author pro ipsis effectis rebus usurpantur: ut, Mars pro pralio; Vulcanus pro igne; Neptunus pro mari; Ceres pro pane; Bacchus pro vino; Venus pro amore; Livius pro historiâ à Livio conscriptâ; Virgilius pro Poematâ à Virgilio composito, &c. ut, Ter.

Sine Cerere & Libero friget Venus, i. e. sine pane & vino friget amor. -Lego

Lego Virgilium, i. e. Virgilii opus.

Sic etiam ponitur Instrumentum pro re, effectû:
ut, *Lingua* pro sermone; *Manus* pro scripturâ;
Gladius pro cade; *Arma* pro bello;

22. Quid est Metonymia Materie?

METONYMIA MATERIÆ est, cum nomen Materie pro Effecto ponitur; ut, *Æs*, *argentum*, *aurum*, pro *areis*, *argenteis*, vel *aureis nummis*; *Ferrum* pro *gladio*; *Pinus*, *abies* pro *navi*. Hor. ep. 2. lib. 2.

*Non domus & fundus, non æris aceruus & auri
Ægroto domini deduxit corpore febres.*

C A P. III.

23. Quid est Metonymia Effecti?

METONYMIA EFFECTI est, cum ex Effectis Efficiens significatur, ut, *Victoria* naturâ insolens & superba est; i. e. insolentes & superbos reddit. *Mors pallida*, *qua pallidos reddit*.

N. B. Effectum est, quod à causâ efficiente pendet. Sic ponitur *scelus* pro *scelestus*, *scelerum machinator*, *Opus* pro *Autore*.

*Quas meruit pœnas jam dedit illud Opus;
i. e. Ovidius, illius Operis Autor.*

C A P. IV.

24. Quid est Metonymia Subjecti?

METONYMIA SUBJECTI est, cum nomen proprium rei subjectæ ad significandam rem adiunctam traducitur.

N. B. Subjectum dicitur illud, cui aliquid quocunque modo aut inest, aut adhaeret.

25. Quot modis fit Metonymia Subjecti?

METONYMIA SUBJECTI fit novem modis; cum scilicet ponitur,

1. Subjectum pro *Accidente inhærente*: ut,
Non tu plus cernis, sed plus temerarius audes,

Nec

Nec tibi plus cordis, sed minus oris inest.

Ubi Cor pro prudentiâ, quæ sedem habet in corde, (unde prudentes cordati dicuntur:) os pro pudore, qui se ore, i. e. vultu prodit.

2. Continens pro re contentâ. Sic poculum pro potu; Crumena pro nummis, &c.

3. Locus pro incolis: ut urbs pro civibus.

Invadunt urbem somno vinoque sepultam.

4. Locus pro rebus in loco gestis: ut, Cic. de Orat. Age vero, ne semper forum, subsellia, rostra, curiamque mediteris; id est, actiones Rhetoricas in Foro, &c.

Sic per Academiam, Lycæum, Tusculanum [suburbanum illud Gymnasium] intelligimus Doctrinam celebratam in Academia à Platone, in Lycæo ab Aristotele, in Tusculano à Cicerone.

5. Possessor pro re possessâ: ut,

— Jam proximus ardet

Ucalegon — i. e. Ucalegonis domus.

Apud me, i. e. Domi mea.

6. Dux pro exercitu: ut, Annibal victus, i. e. Annibalis exercitus.

7. Patronus vel Advocatus, pro Cliente: ut, Cic. pro Cæcin. Restituisse te dixit? Nego me edicto Prætoris restitutum esse.

8. Res, quæ in tempore fit, pro ipso tempore: ut, Messis pro æstate. Vir. Ecl. 5.

Ante focum, si frigus erit; si messis, in umbrâ.

9. Nomen rei signatæ pro signo: ut, Virg. Ecl. 3.

Orpheaque in medio posuit, sylvasq; sequentes.
i. e. Cælatos Orpheos, & sylvarum imagines.

C A P. V.

26. Quid est Metonymia Adjuncti?

METONYMIA ADJUNCTI est, cum ex adjunctis res subjectæ significantur.

N. B. Adjunctum dicitur, quicquid alteri rei quocunque modo adhaeret, aut cui aliquid quocunque modo subjicitur.

Quot

27. Quot modis fit?

METONYMIA ADJUNCTI fit octo modis:

1. Cum nomina Virtutum ipsarum pro bonis viris, & Vitiorum pro malis, & multarum aliarum rerum pro personis, quibus adjunctæ sunt, usurpantur, ut, *Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia*. Ubi pudor pro pudicis, petulantia pro petulantibus ponitur, &c. Horat.

Virtutem præsentem odimus——id est, viros bonos.

2. Res contenta pro continente: ut *Virg. Æn. I.*——*Vina coronat*, i. e. *pateram vina continentem*.
3. Adjunctum temporis pro subjectis: ut, *Æn. I.*

Aspera tum positis mitescent secula bellis, i. e. *homines, qui istis seculis vixerint*. *Temeritas est florentis ætatis, Prudentia senectutis*; i. e. *juvenum & senum*.

4. Signum pro re significatâ: ut, *Sceptrum pro Regno*; *Fasces pro Magistratu*; *Toga pro pace*; *Arma pro bello*, &c.
5. Res locata pro loco: ut, *Te quaesivimus omnibus libellis*, i. e. *bibliothecis*. *Ludus pro Circo*.
6. Antecedens pro Consequente: ut, *discumbere pro cœnare*: *audire vel auscultare pro obtemperare*: *fuimus Troes, pro non amplius sumus*: *vixit*, i. e. *mortuus est*.
7. Consequens pro Antecedente: ut, *sepultus est, pro mortuus est*; *Evigilavit, pro dormitat*.
8. Connexum vel concomitans unum pro altero: ut, *pedes tegere, pro aluum levare*: *Annibal ibi moratur, pro exercitus Annibalis*.

C A P. VI.

28. Quid est Ironia ?

IRONIA est Tropus ab Opposito ad Oppositum.

29. Quomodo percipitur Ironia ?

Percipitur Ironia tribus modis : vel (1) Pronunciatione ; vel (2) Persona ; vel (3) Rei natura ; nam siqua earum dissentit à verbis, apparet mentem etiam iisdem dissentire.

30. Quotuplicia sunt Opposita ?

Opposita sunt duplicia : { Disparata, &
Contraria.

31. Disparata quanam sunt ?

Disparata sunt res quælibet naturæ diversæ : ut, *Homo, lapis, liber, canis, &c.* ideóque unum multis pariter opponitur.

32. Contraria quanam sunt ?

Contraria sunt res sibi invicem naturâ repugnantes : ut, *Lux & tenebra ; calor & frigus* : ideóque unum uni pariter opponitur.

33. Quid est Ironia à Disparato ?

IRONIA à **DISPARATO**, est quando de personâ aliâ quidpiam dicitur, de aliâ intelligitur ; si-ve affirmatum de utrâque, si-ve negatum de alterâ. Affirmatum de utrâque : ut, *Ecl. 3.*

*Tum credo, cum me arbustum videre Miconis,
Atque mala vites incidere falce novellas.*

Ubi per me intelligit Damœtam, seipsum nominans Menalcas.

Negatum de alterâ : ut, *Ovid. Metam. 13.* —

Nec in his quisquam damnatus & exul.

Ubi Ulysses Ajacem taxans, negat quenquam sui generis damnatum & exulem fuisse ; sed illud tacitè Ajaci exprobrat, cujus pater Telamon & patruus Peleus, quod Phocam tertium fratrem trucidassent, exulabant.

34. Quia

33. Quid est Ironia à Contrario?

IRONIA à **CONTRARIO** est, quando ex contrario contrarium significatur: ut, Ter. O salve, bone vir, curasti probe: i. e. pessimè, curasti negliger.

34. Quid est Paraleipsis?

PARALEIPSIS est Ironiæ species, quâ affirmamus nos ea præterire, quæ tamen maxime dicimus: Ejus Formulæ sunt; Prætereo, mitto, taceo, sileo, relinquo, omitto, missa facio, prætermitto, relinquam, concedam, &c. ut, Cic. Mitto illam primam libidinis injuriam; mitto nefarias generi nuptias: mitto cupiditate matris expulsam matrimonio filiam.

Hic simulatè quædam dicuntur prætermitti quæ tamen diserte memorantur.

35. Quid est Apophasis?

APOPHASIS est Ironiæ species, quâ negamus nos dicere aut facere quod maxime dicimus aut facimus: ut, Cic. Ver. 1. Nec enī dico, quæ si dicam, tamen infirmare non possis.

C A P. VII.

36. Quid est Metaphora?

METAPHORA est Tropus à simili ad simile.

Nihil est autem in rerum naturâ, unde simile duci non potest, indidémque ideo & Metaphora: ut, Princeps, caput Reipublicæ.

37. Quot sunt Classés illarum rerum à quibus ducitur Metaphora?

I. A rebus sacris & divinis: ut, Homo homini Deus.

II. Cœlestibus: ut, Virgilius Poetarum Sol.

III. Ab Elementis: ut, Invidia flamma, Eloquentia flumen.

IV. A

infinitum numerum dicimus pro magno : ut, † Sexcenta licet ejusmodi proferre.

[† Sexcenta] Species numeri magni pro numero magno in genere.

C A P. IX.

42. Quid est Synecdoche Totius ?

SYNECDOCHE TOTIUS est, quando ex Toto Pars significatur.

43. Quotuplex est Totum ?

Totum est duplex : $\left\{ \begin{array}{l} \text{Integrum,} \\ \text{vel} \\ \text{Genus.} \end{array} \right.$

44. Quid est Synecdoche Integri ?

SYNECDOCHE INTEGRI est, quando ex Integro significatur Membrum : ut,

Pabula gustassent Troja, Xanthumq; bibissent ; i. e. partem pabuli, partem Xanthi fluvii.

Sic Numerus Pluralis pro Singulari : ut Nos populo imposuimus, & Oratores visi sumus.

Ubi de se tantum loquitur Orator.

45. Quid est Synecdoche Generis ?

SYNECDOCHE GENERIS est, quando ex Genere significatur Species : ut Homo pro Catilina ; Virtus pro Fortitudine ; Poeta pro Homero, aut Virgilio ; Orator pro Demosthene, aut Tullio.

Sic, cum vixisse & fuisse dicimus, quæ jam mortua esse, & non existere intelligimus ;

Fuimus Troes, fuit Ilium & ingens Gloria Teucrorum.

Haftenus de Tropis. Vid. supr. Quæst. 5.

C A P. X.

46. Quid est Figura ?

FIGURA est Elocutio, quâ Orationis habitus à rectâ & simplici consuetudine mutatur.

47. Quo-

47. Quotuplex est Figura?

Figura duplex est: { Dictionis, vel
Sententiae. Vid. Quæst. 75.

48. Quid est Figura Dictionis?

FIGURA DITIONIS est, quæ Oratio figuratur dictionibus aptè & jucundè inter sese resonantibus.

49. Quotuplex est Figura Dictionis?

Figura Dictionis duplex { Dimensione, vel
est, vel in sonorum { Repetitione. Vid. Qu. 65.

50. Quid est Figura in Dimensione?

FIGURA in DIMENSIONE est suavis ille sonorum in oratione Numerus.

51. Quotuplex est Numerus?

Numerus duplex est: { Poeticus, vel
{ Oratorius. Vid. Qu. 62.

52. Quid est Numerus Poeticus?

NUMERUS POETICUS est, qui perpetuis certorum spatiorum legibus astringitur.

53. Quotuplex est Numerus Poeticus?

Numerus Poeticus duplex est: { Rhythmus, aut
{ Metrum.

54. Quid est Rhythmus?

RHYTHMUS est Numerus Poeticus certum syllabarum numerum, nullâ habitâ quantitatæ ratione, continens.

Plerumque autem Epistrophen soni conjunctam habet: ut in illo divini Vatis Poemate.

Dare to be true; nothing can need a Lye.

A Fault that needs it most, grows two thereby.

55. Quid est Metrum?

METRUM est numerus Poeticus certis pedibus constans, quorum ultimus ultimum habet indifferentem.

N. B. Hujus numeri gratiâ *Metaplasms* (i. e. transformatio quædam dictionis) permittitur, quando scilicet aliquid in ea deficit, redundat, vel immutatur.

Metaplasmi quatuor sunt Species.

56. Quot sunt Metaplasmi Species?

I. In Elidendo, { Synalopha,
Eclipsis.II. In addendo
& auferendo, { Prosthesis,
Aphæresis,
Epenthesis,
Syncope,
Paragoge,
Apocope.III. In Distrachendo & contrahendo, 2. { Diæresis,
Synæresis.IV. In Immutando, 5. { Tmesis,
Metathesis,
Antithesis,
Diaστοle,
Systole.

Quæ omnia nota sunt ex Grammatica.

57. Quid est Tmesis?

TMESIS est, quæ composite vocis partes, alterius vocis interpositione, dissecat; ut Hor. est quidam prodire tenus, si non datur ultra, i. e. licet quadantenus prodire.

58. Quid est Metathesis?

METATHESIS est, quæ literam eandem transponit: ut, pistris pro pristis, Tymbre pro Timber, Virg. Æn. 3. de Syllâ.

Prima hominis facies, & pulchro pectore virgo
Pube tenus; postrema immani corpore pistris.
Nam tibi, Tymbre, caput Evandrius abstulit ensis.

Æneid. 10.

59. Quid est Antithesis?

ANTITHESIS est, quæ literam unam pro aliâ ponit: ut Olli pro illi, vortunt pro vertunt, optima pro optimè.

60. Quid est Diaστοle?

DIASTOLE est, quæ brevem syllabam producit: ut,

Melle meum levibus cor est violabile telis, Ovid.

Cum

Cum muliere marem sociali fœdere jungens. Maur.
Ubi syllaba, natura brevis in cor & muliere, per
Diastolen producantur.

61. Quid est Systole?

SYSTOLE est quæ longam Syllabam corripit; ut,
tulerunt, palus?

Matri longa decem tulerunt fastidia menses. Virg.

Regis opus sterilisque diu palus, aptaque remis.

Horat. pro tulerunt, palus.

Quæ ad numeri Poeticæ, sive carminis rationem
pertinent, à Grammaticis petenda sunt, quamvis
in Rhetoricâ tradi debent.

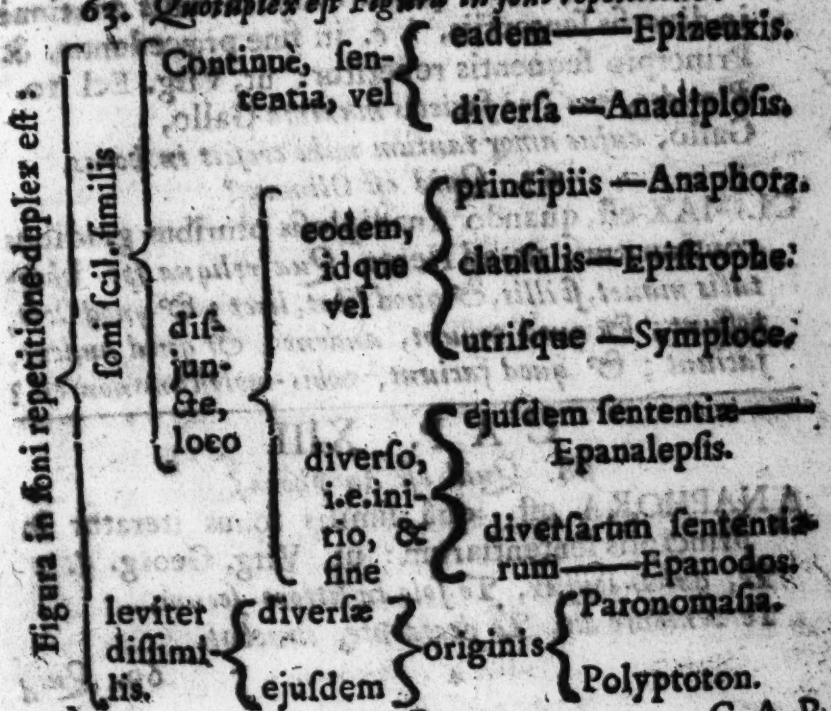
C A P. XI.

62. Quid est Numerus Oratorius?

NUMERUS ORATORIUS est, qui ex pedibus
quidem constat, sed incertis & liberis.

Hactenus de Figurâ in soni dimensione.

63. Quotuplex est Figura in soni repetitione?

C. A. P. XII

64. Quid est Epixenxis?

EPIZEUXIS est, quando sonus similis continuè in eâdem sententiâ iteratur.

65. Quotuplex est?

Duplex est; vel in $\left\{ \begin{array}{l} \text{partē vocis—} \\ \text{voce integrā} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{principiū,} \\ \text{finis.} \end{array}$

Principii: ut, Ovid. Met. i.

O Utinam possem populos reparare paternis

Artibus; atque animos formata infundere terra!

Finis: ut, Arusp. resp.

Titus Annius ad illam pestem comprimendam, extin-
guendam, funditus delendam natus esse videtur,

In voce integrâ: ut Virg. Ecl. 6.

Ipsa sonant arbuta, Deus, Deus ille, Menalca.

Si, nisi qua facie poterit te digna videri.

Nulla futura tua est, nulla futura tua est.

66. Quid est Anadiplosis?

ANADIPLOSIS est, quando sonus similis continetur in diversis sententiis, i. e. in fine præcedentis. &

Principio sequentis repetitur: ut, Virg. Ecl. 10.

Pierides, vos hac facietis maxima Gallo.

amor tantum mihi cresci

67. *Quid est Climax?*
CLIMAX est, quando Anadiplotis pluribus gradibus

continatur: ut, ad Heren. *Quæ reliqua (pes liber-*

tatis manet, si illis, & quod libet, licet: & quod licet

possunt : Et quod possunt, audent : Et quod audent

C A P. XIII.

68. Quid est Anaphora?

ANAPHORA est, quâ similis sonus iteratur in
principiis sententiarum: ut, Virg. Georg. 1.

Te, dulcis conjux, Te solo in littore secum

Te veniente die, Te decedente, canebat.

69. Quid

69. *Quid est Epistrophe?*
EPISTROPHE est, quâ similis sonus in clausulis iteratur: ut, pro Pomp. *Ut ejus voluntatibus non solum cives assenserint, socii obtemperarint, hostes obdierint, sed etiam venti tempestatesque obsecundarint.*

70. *Quid est Symploce?*
SYMPLOCE est, quâ similis sonum in principiis & clausulis iteratur: ut, Agr. 1. *Quis legem tulit? Rullus. Quis majorem populi partem suffragiis priuavit? Rullus. Quis Comitibus presuit? Rullus.*

C A P. XIV.

71. *Quid est Epanalepsis?*
EPANALEPSIS est, qua similis sonus in principio & clausulâ ejusdem sententiæ repetitur: ut, *Aeneid. 1.*

Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa.

72. *Quid est Epanodos?*
EPANODOS est, quâ similis sonus in principio & clausulâ diversarum sententiarum, sed intercedente Anadiplosi iteratur: ut, Virgil. *Eclog. 8.*

Crudelis Mater Magis, an Puer improbus ille?

Improbus ille Puer, crudelis tu quoque Mater.

Whether the worst, the Child accurst, or else the cruel Mother?

The Mother worst, the Child accurst, as bad th' one as th' other.

C A P. XV.

73. *Quid est Paronomasia?*
PARONOMASIA est, cum dictio, literæ aut syllabæ alicujus commutatione, significatione quoque commutatur: ut, Cat. 1. *Non emissus ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur.*

74. *Quid est Polypoton?*

POLYPTOTON est, cum ejusdem originis variis casibus voces inter se consonant: ut,
*Mors mortis morti mortem nisi morta dedisset,
 Aeterna vita janua clausa foret.*

C A P. XVI.

75. *Quid est Figura Sententiæ.*

FIGURA SENTENTIÆ est Figura, quæ totam Sententiam aliquo animi motu afficit.

76. *Quotuplex est?*

Duplex est, in	{	Logismo.	1. Ecphonesis.	{	Antecedentis	{	Epanor-
			2. Revocatio Sui-ipsius, quæ vel		correctio		thosis.
			3. Apostrophe.	{	Consequentis	{	Aposio-
			4. Prosopopœia.		reticentia		pefis.
			Dialogismo. Vide Quest. 92.				

77. *Quid est Logismus?*

Logismus est, quando sine collocutione sententia figuratur.

78. *Quotuplex est?*

Quadruplex est: Ecphonesis, & Sui-ipsius Revocatio, Apostrophe, & Prosopopœia.

ECPHONESIS est Figura in Logismo per Adverbium Exclamandi expressum vel intellectum.

N. B. Ista Figura magnum prorsus est animi commovendi instrumentum, & quidem affectuum variorum.

79. *Quot modis fieri solet Exclamatio?*

1. Admirationis: ut, *O clementiam admirabilem!*
2. Desperationis: ut, *O frustra mei suscepti labores!*
3. Optationis: ut, *O utinam tunc, cum Lacedæmona*

Fieri solet per

modum

mona classe petisset, Obrutus insani effus
adulter aquis!

4. Indignationis: ut, O scelus! O pestes! O tabes!

5. Irrisionis: ut, O stultos Camillos, Curios, Fa-
bricios, Calatinos, Scipiones, Marcellos, Maxi-
mos! O amentem Paulum! rusticum Marium!

6. Obtestationis: Proh Deum atque hominum
fidem.

7. Gaudii: O populares! ecquis me hodie fortu-
natio?

8. Commiserationis & doloris, ubi usurpantur
ab, heu, ehei: ut, Cie. Offic. 1. O domus anti-
qua! heu, quam dispari Domino, dominaris!

9. Invocationis vel compellationis: ut, Dii ma-
ris & cœli! Dignissime vir! Amplissime presul!

10. Deprecationis: ut, Æn. 1.
Dii tibi (si qua pia) respuant numina, siquid
Usquam iustitia est, & mens sibi conscia recti)
Præmia digna ferant!

11. Imprecationis: ut, Æn. 2.
At tibi pro scelere (exclamat pro talibus ausis)
Dii (si qua est cœlo pietas, qua talia curet)
Persolvant grates dignas!

80. Quid est Epiphonema?

EPIPHONEMA est exclamationis species, quæ ad
finem rei narratæ & explicatæ addi solet: ut cum
Virgilius exposuisset omnes causas, quibus Jūno
Romanos persequeretur, tandem exclamat,
Tanta malis erat Romanam condere gentem!
Æneid.

81. Quid est Revocatio Sui ipsius?

REVOCATIO SUI IPSIUS est quando revocatur
quippiam; & est ardentioris sermonis veluti re-
frigeratio.

82. Quotuplex est?

Duplex est: { Epanorthosis, aut
Aposiopesis.

B 4

83. Quid

83. Quid est Epanorthosis?

EPANORTHOSIS est, quando antecedens aliquid corrigendo revocatur: ut, Ter. Heaut. *Filium unicum adolescentulum habeo; ah! quid dixi? habere me: imo habui, Chreme: nunc habeam necne, incertum est.*

86. Quid est Apostrophe?

APOSTROPHESIS est, quâ sententiae inchoatae cursus revocatur, partem aliquam, quæ tamen intelligatur, reticendo: ut, Ter. Eun.

Ego te, furcifer, si vivo.

C A P. XVII.

Quid est Apostrophe?

APOSTROPHE est quando oratio ad alienam personam convertitur, quam instituta oratio requirit: ut, Metam. I.

Dii ceptis (nam vos mutastis & illas)

87. Quot modis fieri solet Apostrophe?

1. Ad Deum; ut, *sit misericordia tua, Jehovah, super nos, quemadmodum speramus in te.*
2. Ad Angelos bonos; ut, *Vos, sanctissimi Angeli, testes volo meæ innocentie.*
3. Ad Angelos malos; ut, *Sanguis Jesu Christi nos purgat ab omni peccato: quid ergo tibi vis, Satan, quando contrarium mihi infusus es?*
4. Ad Adversarios; ut, *Quousque tandem, Catilina, abutere patientiâ nostrâ?*
5. Ad ipsum Oratorem; ut, *quid perturbaris anima mea? quin te convertis ad Deum, inq; sinum ejus tuam exoneris solitudinem.*
6. Ad Auditores præsentem; ut, *Te nunc appello, P. Scipio, te Metelle.*
7. Ad absentes; ut, *De rebus tuis gestis, M. Marcelle, nulla unquam conticescet atas.*
8. Ad mortuos; ut, *Sic est, Auditores, Facundia ad omnia utilis. Provoco ad te, Cicero, Eloquentiæ parens.*
9. Ad bestias; ut, *Vos adeste, Ciconia, & in gratitudinem hominum redarguite.*
10. Ad

Apostrophe fit variis modis.

10. Ad res inanimatas: ut, Vos agri, vos parietes, obtestor: annon sudabatis, cum tantum fas hoc loci perpetrabatur?

88. Quid est Prosopopœia?

PROSOPOPOEIA est, quâ alienam personam oratione nostra loquentem fingimus. Sic Virg. sub Æn. personâ:

O Socii! (neque ignari sumus ante malorum)

O passi graviora! dabit Deus his quoq; finem, &c.

89. Quotuplex est?

Duplex est: { Imperfecta, &
 { Perfecta.

90. Quid est Imperfecta?

IMPERFECTA est, cum sermo alienæ personæ leviter & oblique representatur: ut, pro lege Manil. Hi vos (quoniam libere loqui non licet) tacite rogant, ut se quoque, sicut cæterarum provinciarum socios dignos existimetis, &c.

91. Quid est Perfecta?

PERFECTA est, cum tota fictio personæ oratione nostrâ plene representatur,

C A P. XVIII.

92. Quid est Figura in Dialogismo?

FIGURA in DIALOGISMO est, cum sententiæ figuratur in colloctione, quæ consistit in Interrogatione & Responsione.

93. Quotuplex est?

Duplex est {	Interrogatio {	Deliberatio {	nobiscum—Aporia
			cum aliis—Anacœnosis.
	Responsio {	Occupatio {	Prolepsis &
		facti, dicti {	Prolapodosis.
		Condonatio {	Epitrope
			Synchoresis.

94. Quid

94. Quid est Aporia?

APORIA est deliberatio nobiscum, ut, Virg. *Æn.* 4.

En quid agam? rursusne procos irrisa priores

Experiar? Nomadumq; petam connubia supplex, &c.

Tandem responsio addubitationis sequitur:

Quin morere, ut merita es, ferroque averte dolorem.

95. Quid est Anacoenosis?

ANACOENOSIS est deliberatio cum aliis, ut, Cic.

pro *Quin.* *Quin denique? quid censetis? cedo si vos*

in eo loco essetis, quid aliud fecissetis?

96. Quid est Occupatio?

OCCUPATIO est, cum alieni consilii interrogacionem occupamus, eique responsionem subijcimus,

Hæc $\left\{ \begin{array}{l} \text{à priori parte Prolepsis} \\ \text{sive } \textit{᾽ῤροποιεῖς} \\ \text{à posteriore parte Prosa-} \\ \text{podosis } \textit{Ἀντιπροποιεῖς} \end{array} \right\} \text{ dicitur.}$

᾽ῤροποιεῖς objectionem proponit: cujus signa ferè sunt, *Et si, licet, quanquam, dicat aliquis, querat aliquis, miretur aliquis, at inquis, at inquit, aliquis, &c.*

Ἀντιπροποιεῖς objectioni respondet: cujus signa ferè sunt, *Tamen, ac inquam ego, respondeo hunc in modum, his talem comparatam volo responsionem, &c.*

N. B. Prolepsis ferè Prosopopœiam conjunctam habet;

ideoque alias $\left\{ \begin{array}{l} \text{obliqua,} \\ \text{directa} \end{array} \right\} \text{ est.}$

OBLIQUA est, quæ imperfectam solummodo Prosopopœiam adjunctam habet; ut, Cic. pro *Amer.* *Credo ego vos (Judices!) mirari quid sit, quod cum tot summi Oratores hominesq; nobilissimi sedeant, ego potissimum surrexerim, &c.*

Tandem responsio subjungitur.

Qua me igitur res præter ceteros impulit, ut causam Sexti Roscii reciperem?

DIRECTA est, quæ plenam habet Prosopopœiam;

Cic.

Sic. pro Cælio. Dicet aliquis, hæc igitur est tua disciplina? Sic tu instituis adolescentes?

C A P. XIX.

97. Quid est Epitrope?

EPITROPE est, cum facti cuiuspiam licentia condonatur.

98. Epitrope quotuplex est?

Epitrope duplex est: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Seria,} \\ \text{Ironica.} \end{array} \right.$

Seria pro Flacco. Tribuo Græcis literas, do multarum artium disciplinam, non adimo sermonis leporem, ingeniorum acumen, dicendi copiam; denique etiam si qua sibi alia sumant, non repugno; testimoniorum religionem & fidem nunquam ista natio coluit.

Ironica; ut,—neque te teneo, neque dicta refello.

I, sequere Italiam ventis; pete regna per undas.

99. Quid est Synchoresis?

SYNCHORESIS est, cum dictum aliquod, aut argumentum condonatur: ut, Sit sacrilegus, sit fur, sit flagitiorum omnium vitiorumque princeps; at est bonus Imperator.

C A P. XX.

Hactenus de Elocutione, primâ Rhetorices parte, in Tropis & Figuris expositâ.

100. Quid est Pronunciatio?

PRONUNCIATIO est externa exornatio Orationis.

Quare dicitur Externa?

Externa dicitur ad differentiam Elocutionis, quæ est interna exornatio Orationis.

101. Quot sunt Pronunciationis Partes?

Pronunciationis partes $\left\{ \begin{array}{l} \text{Vox, seu Prolatio.} \\ \text{Gestus, sive Actio.} \end{array} \right.$

duæ sunt:

De Prolatione Canones.

I. Ora-

I. *Oratio non eodem tenore, sed gratâ vocis varietate proferenda.* Perpetua enim *monotonia* turpis & ingrata est.

II. *Nè sit vox gravissima neve acutissima.* Nam submisso illo murmure debilitatur omnis intentio: contra autem, omnia clamose dicere, insanum est. Et quod majus inscitia fuerit Argumentum, quam clamore applausum quærere velle; quales verius *Clamatores* dixeris quàm *Oratores*. Cicero eos claudis esse similes dicebat; nempe, quia ut hi ob imbecillitatem suam ad equum confugiant; ita isti in voce Stentoreâ tanquam in jumento, fiduciam omnem apud imperitiores ponant. Atqui, ut bene olim dictum fuit, cognoscitur Orator ex *in tunc parvis, ad in tunc gravibus*, non ex voce, sed ex mente. Voss.

III. *Singule cujusque Dictionis Syllaba, præsertim extrema, distinctè & clarè proferantur.*

Quia terminationis occultatio occultat ferè sensum sententiæ; hic tamen supina Discentium (ut non dicam Docentium) negligentia in Scholis nonnullis nimium peccatur.

IV. *Emphatica, aliaque præcipue nota verba, præsertim Antitheta seu invicem respondentia, paulo altioris vocis & tonum & sonum requirunt:* ut,

An lingua & ingenio pateferi aditus ad civitatem potuit, manu & virtute non potuit? Hic verba emphatica, linguâ & manu, ingenio & virtute invicem respondent: ideoque clariori voce proferenda sunt.

V. *Vox quantum ad Orationis partes:*

1. *In exordiis, submissa ac verecunda,*
2. *In narratione, simplex & aperta, familiari colloquio similis.*
3. *In positione, tardior & clarior.*

4. *In*

- explicando, recta & media inter acutam & gravem. I.
 4. In Confirmatione } probando, gravis, agilis, &
 fit varia, nempe in } acris. II.
 amplificando, contenta, fortis, & penetrans. III.
 5. In confutatione, fit vehemensior & severior, & si efferenda sit Ironia, jocosa.
 6. In epilogo, excitata, quasi parta Victoria.

VI. *Ratione Affectuum, fit Vos*

1. In miseratione, flexibilis, plena, interrupta, flebilis.
 2. In iracundia, acuta, incitata, crebro interrupta, nutans, vacillans, & proferens verba tertiata.
 3. In metu & verecundia, contracta, demissa, hæsitans, & abjecta.
 4. In voluptate, lenis, tenera, effusa, hilarata, remissa.
 5. In dolore sine commiseratione, gravis & obducta sono, & pressa imo.
 6. In dolore cum commiseratione, tristis, blanda, & submissa.

- blandiendo, }
 fatendo, }
 7. In } satisfaciendo, } lenis & submissa.
 rogando, }
 suadendo, }
 8. In } monendo, } gravis ac fortis.
 promittendo, }
 9. In consolando, tristis, blanda, & submissa.
 10. In laudando, gratiarum actione, & similibus, læta, magnifica, & sublimis.

De Gestu Regula.

Quæ sunt de Gestu } Totius Corporis,
 } Singularum partium.

Totius

Totius Corporis.

I. *Corpus inter perorandum sit secundum naturam erectum & elevatum.*

II. *Corpus moderate moveatur; ne sit immobile instar trunci, aut agitetur instar rami à ventis impulsus.*

Singularum Partium.

III. *Caput erigatur in causâ bonâ, demittatur modice ad significandum modestiam, verecundiam, & humilitatem: cætera sit erectum secundum naturam.*

IV. *Oculi aperti significant favorem, immoti & blandi fiduciam, immoti & rigidi vehementiam, conniventes dissimulationem, expectationem, & admirationem.*

V. *Cervice utendum erecta, non tamen rigida.*

VI. *Humeri non alleventur nimis, aut contrahantur.*

VII. *Brachia modice projiciantur, & dextrum potius quàm sinistrum faciat gestum.*

VIII. *Manus optimè à sinistro incipiat latere, ac dextro deponitur.*

IX. *Pectus feriat, & Femur in affectibus vehementioribus.*

In *Pedibus* observetur { Status,
Incessus.

In dextrum aut lævum latus vacillare, alternis pedibus insistendo, ridiculum est. *Supposito* tamen *pedis* in contentionibus & incipiendis & finiendis est, opportuna.

Incessus

Incessus permissus est Oratori, sed rarus, & tantum in causis publicis, ubi suggestum amplum & spatio-
sum est : discursare autem ineptissimum.

Atque hæc de Gestu Corporis sufficiat monu-
isse: reliqua, quæ ad actionem pertinent,
exercitationi relinquemus; cui plus hoc
agendi artificium debet quàm Præceptis.

F I N I S.

Δόξα τῷ Θεῷ.

A P P E N D I X.

D E

FIGURIS SECUNDARIIS.

Primarius Dictionis sententiæ Figuris (coloris & æsthetici) adjiciantur totidem in utroque secundaria.

Figuræ Dictionis octo ;

1. Ellipsis,	}	5. Hyperbaton,
2. Pleonasmus,		6. Zeugma,
3. Asyndeton,	}	7. Antithesis,
4. Polysyndeton,		8. Gracismus.

Quæst. 1. Quid est Ellipsis ?

ELLIPSIS est, quando Verbum aliquod in constructione necessarium omittitur, ad exprimendum Affectum. Ità *Admirationem* præ se fert imperfecta illa Veneris locutio, *Æn. 1. Sed vos qui tandem ?* Ubi omittitur [*estis*] Et illa Pamphili, *indignationem* ; Ter. Act. 1. Scen. 5. *Tantumne rem tam negligenter agier ?* Ubi deest [*debet*].

2. Quid est Pleonasmus ?

PLEONASMUS est, quando verbum aliquod in oratione redundat.

N. B. Indicat autem, cum *Emphasi*, *vehementiam*, aut *certitudinem* ; ut, Ubi gentium ? Hisce oculis vidi. *Sensui talem Emphasin non habet, otiosus est & vitiosus.*

3. Quid est Asyndeton ?

ASYNDETON est, quando in vocabulorum congerie omittitur *Conjunctio copulativa*, ob celeritatem & acrimoniam ; ut, *Tot res repente circumvallant, unde emergi non potest ; vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia.* Ubi singulæ voces asyndetæ sunt *emphaticæ*.

4. Quid

4. Quid est Polysyndeton ?

POLYSYNDETON est, quando Conjunctiones, ob orationis gravitatem, neque etiam sine emphasi, redundant ; ut, *Liv. lib. 8. Dec. 3. Es somnus, & vinum, & epula, & scorta, & balnea, corpora atque animos enervant.*

5. Quid est Hyperbaton ?

HYPERBATON est verborum à recto constructionis ordine, in alium concinniores, elegantiae & varietatis ergò, transpositio : ut, in primâ primæ orationis sententiâ. *Qua res in civitate duæ plurimum possunt, ea contra nos amba faciunt in hoc tempore, summa gratia & eloquentia ; quarum alteram (C. Aquilli !) vereor, alteram metuo : eloquentia Q. Hortensii, ne me dicendo impediatur, nonnihil commoveor ; gratia S. Nevii, ne P. Quinctio noceat, id vero non mediocriter pertimesco. Naturalis enim ordo longè diversus est : Gratia & eloquentia summa, quæ duæ res possunt plurimum in civitate, amba ea faciunt contra nos in hoc tempore : quarum vereor alteram, (C. Aquilli !) metuo alteram : commoveor nonnihil, ne eloquentia Q. Hortensii impediatur me dicendo : pertimesco vero id non mediocriter, ne gratia S. Nevii noceat P. Quinctio. Quam hic ordo absonus, quam ingratus foret !*

6. Quid est Zeugma ?

ZEUGMA est, cum Verbum aliquod, aut Adjectivum, semel in sententiâ expressum, ad plura diversorum Generum, Numerorum, aut Personarum, supposita refertur, cum quorum proximiori concordat ; ut, *Vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia.*

Est autem
triplex.

Protozeugma ; cum vox illa communis exprimitur in principio : ut,

—Sunt nobis mitia poma,

Castanea molles, & pressi copia lactis.

Mesozeugma ; cum in medio : ut,

Semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt.

C

Hypo-

Hypozeugma; cum in fine: ut, Ovid.

Non Venus & vinum sublimia pectora fregit.

7. *Quid est Antithesis?*

ANTITHESIS est, cum Opposita (seu Antitheta) in oratione invicem respondent: ut, *Obsequium amicos, Veritas odium parit.*

8. *Quid est Gracismus?*

GRÆCISMUS [five Hellenismus] est, quando constructio Græcæ linguæ propria in sermone Latino usurpatur: ut, *Canum degeneres caudam sub alvum reflectunt. Nigra lanarum nullum colorem bibunt.* Sic Græci; Isocr. Αἰχρὴν γὰρ τὴν μὴ γενομένην ἀπεικάζει τὴν καλὰν ἢ ζῶσαν, τὴν δὲ παιδαριῶν μιμήσθαι τὴν σαρκομένην ἢ γοῖαν.

His addantur,

HYSTEROLOGIA [five Hysterion-Proteron] cum in oratione, quod naturæ ordine præcedit, sequitur: ut, Virg.

Postquam alios tetigit fluctus, & ad aquora venit.

ANTIPTOSIS est, cum Casus pro Casu ponitur: ut, *Urbem quam statuo, vestra est; pro Urbs.*

HYPALLAGE est, cum duæ dictiones commutant Casus: ut, *Dare classibus Austros; pro dare classes Austris.*

Figuræ Sententiæ decem:

1. *Parrhesia*

2. *Erotesis,*

3. *Parenthesis,*

4. *Parathesis,*

5. *Periphrasis,*

6. *Synonymia,*

7. *Hypotyposis,*

8. *Premunitio,*

9. *Transitio,*

10. *Rejectio.*

Quæst.

Quæst. 1. Quid est Parrhesia?

PARRHESIA est, cum rem invidiosam, aut odiosam libere eloquimur apud eos, quos vereri debemus. Et est duplex: vel quâ crimen nobis intentatum confidenter fatemur & defendimus, vel quâ aliis crimina audacter objectamus & reprehendimus.

2. Quid est Erotesis?

EROTESIS est locutio, quâ aut

1. Sciscitamus; ut,

—cujum pecus? an melibœi!

2. Instamus; ut,

Quousque tandem, Catilina, abutere patientiâ nostrâ?

3. Contrarium vehementer enunciamus: Interrogatio enim affirmativa vehementer negat; negativa vehementer affirmat.

3. Quid est Parentthesis?

PARENTHESIS est sententiola sententiæ partibus commode inserta; sed nec cum priori, nec cum posteriori cohærens. De quâ quæ notentur Regule.

1. Nec longa, nec frequens sit: quia hiulcam reddit orationem & obscuram.

2. Parenthesis Parenthesi raro inseratur.

4. Quid est Parathesis?

PARATHESIS est, quando declarationis & distinctionis gratiâ, nomen nomini in eodem Casu opponitur: ut, *Lupum* [piscem] non vidit Italia.

5. Quid est Periphrasis?

PERIPHRAISIS est rei, quæ verbo uno dici potest, per plura explicato.

N. B. Hæc quatuor præcipue modis fit:

1. Cum Patria, Secta, aut Facinus proprii nominis loco ponitur: ut *Venusinus* poeta, pro *Horatio*; *Sulmonensis* vates, pro *Ovidio*; *Peripatetica* Schola Princeps, pro *Aristotele*; *Stoica* familia pater, pro *Zenone*; *Eversor* Carthaginiis, pro *Scipione*; *Trojanæ* belli scriptor, pro *Homero*; *O mæ idnus* veritas,

Stephanus; Ὁ τῆς εὐσεβείας ἐκζητῆς, *Hermogenes* rhetor; Ἀλεξάνδρῳ βασιλεῖ φίλος, ὁ τῆς ἐκείνου παλάτης, *Achilles* *Staius*.

2. Etymologiā, cum videlicet nominis rationem explicamus: ut, *Aliena hereditatis captator*, pro *Hereditipeta*; *Vir sapientia studiosus*, pro *Philosopho*; *Veri Dei cultor*, pro *Christiano*.
3. Notatione, cum notis ac signis quibusdam accidentium rem quampiam depingimus; ut, *Caput uno scalpit digito*, pro *molli*. *Cubito se emungit*, pro *Salsamentario*.
4. Finitione: ut, *Ars ornatè dicendi*, pro *Rhetorica*. *Legum ac civium libertatis Oppressor*, pro *Tyranno*.

6. Quid est Synonymia?

SYNONYMIA [sive Pallilogia] est congeries Synonymorum: ut, *Virg. Æn.*

*Quem si fata virum servant, se vespitur aura
Ætherea, nec adhuc crudelibus occupat umbris,
Non metus—*

7. Quid est Hypotyposis?

HYPOTYPOSIS est, cum res tota ita particulatim & ordine exprimitur, ut coram videri videatur.

8. Quid est Præmunio?

PRÆMUNITIO [sive Præparatio] est, quando adversus eorum, qui dicturi sumus, reprehensionem, nos præmunimus, rationem aliquam aut causam prætendentes.

9. Quid est Transilio?

TRANSITIO est, quā connectuntur partes orationis.

Duplex est.

1. Perfecta; quā dicitur & quid dictum sit, & quid dicendum: ut, *Virg. Georg. 2.*

*Hactenus arborum cultus, & sidera cœli,
Nunc te, Bacche, canam, &c.*

2. Imper-

2. Imperfecta: quâ aut quid dictum, aut quid dicendum sit, dicitur: ut Sallust. in Jugurth. De Africa & ejus incolis ad necessitudinem rei satis dictum.

Fit octo modis.

- I. Ab æquali: ut, *At hæc erant jucundissima, nec minus voluptatis attulerunt illa.*
- II. Ab inæquali: ut, *Sed hæc utcumque ignoscenda, quis ferat? audistis gravissima, sed audietis graviora.*
- III. A simili: ut, *Hæc perfida designavit, cujus generis sunt & illa, quæ Roma patrâsse dicitur.*
- IV. A contrario: ut, *Sed hæc juvenis peccavit, nunc senis virtutes audietis.*
- V. A diverso: ut, *De moribus habet, nunc de doctrina reliquum est ut dicamus.*
- VI. Quasi per occupationem: ut, *Fam ad reliqua properabimus, si prius illud unum adjecerimus.*
- VII. Per reprehensionem: ut, *Quid his immoror? ad id, quod est hujus causæ caput, festinet oratio.*
- VIII. A consequentibus, sive à relativis: ut, *Habes quid in illum contulerim beneficiorum, nunc quam gratiam mihi retulerit, audi.*

10. Quid est Rejectio?

REJECTIO est, cum aliquid aut in alium locum, aut in aliud, tempus rejicimus: aut omnino à causâ & oratione nostrâ removemus: ut, *Sed de Lucullo alio dicam loco; & ita dicam, ut neque vera laus ei detracta oratione mea, neque falsa afficta esse videatur.*

De his rebus alio tempore dicetur.

N. B. Scitum est causam in tempora conferre, est afferre plura, si cupias, non queas.

1. The first is, that the ship was not
 2. The second is, that the ship was not
 3. The third is, that the ship was not

Fit of the model:

- I. Ab requiritur ut, si hoc esset in intellectu, non esset voluntatis actus in se.
- II. Ab inveniuntur ut, hoc esset in intellectu, non esset voluntatis actus in se, sed esset voluntatis actus in se.
- III. A similitudine ut, hoc esset in intellectu, non esset voluntatis actus in se, sed esset voluntatis actus in se.
- IV. A contrariis ut, hoc esset in intellectu, non esset voluntatis actus in se, sed esset voluntatis actus in se.
- V. A diversis ut, hoc esset in intellectu, non esset voluntatis actus in se, sed esset voluntatis actus in se.
- VI. Quasi per occasionem ut, hoc esset in intellectu, non esset voluntatis actus in se, sed esset voluntatis actus in se.
- VII. Per reprehensionem ut, hoc esset in intellectu, non esset voluntatis actus in se, sed esset voluntatis actus in se.
- VIII. A consideratione ut, hoc esset in intellectu, non esset voluntatis actus in se, sed esset voluntatis actus in se.

10. Omit of Rejection

REFLECTIO est, cum aliquid sit in animo locum
aut in aliud tempus referimus: nec mirando e-
st causa de certitudine huius reflectionis. ut si ad
fuerit etiam illiusmodi. Et hoc quod in tempore
et loco ei debetur et tunc dicitur: quod est
esse videtur.

De his etiam aliis respondit in eadem.

libere plura, si cupio, adducere.

Omnia ferè hujus Artis Vocabula (ut & aliarum) origine Græca sunt. Horum igitur natales indigitare, Etymologiaque rationem, in Juniorum gratiam, explicare, & hoc in loco subjicere visum est.

Πρὸς τὸ ὀρθῶς διδάσκειν δεῖ πρῶτον ἐξετάζειν τὰ ὀνόματα.

R HETORICA [subintellige *Ars* vel *facultas*] *ῥητορικὴ* (scil. *τὴν*) à *ῥη* dico: quia est ars ornate dicendi. *ῥη* autem hoc modo formatur: (*ῥη* dico est inusitatum) Futurum, *ῥήσω*: *ῥήσω* dicam; unde deducitur Præsens novum *ῥέω* dico, καὶ ἀφαιρέσειν, *ῥέω*, (sicut ab *ῥέω* fit *ῥέω*) Futur. *ῥήσω*. Præter. *ῥήσκω*, Atticè *ῥήσκω*, (ut *ῥήσκω* pro *ῥήσκω*) Præter. Pass. *ῥήσκει*—*ῥήσκει*—*ῥήσκει*. Unde *ῥήσκω*—*ῥήσκει*—*ῥήσκει* & *ῥητορικὴ*.

Tropus *τρέπη* à Præter. Med. *πέτρα*, quod à *τρέπω* muto, immuto: est enim *τρέπη* *τρέπη* deflexio à communi usu, & propria significatione. Cic. lib. de clar. Orat. Ornari orationem Græci putant, si verborum immutationibus utantur; quas appellant *τρέψεις*: & sententiarum, orationisque formis, quas vocant *σχημα*.

Catachresis, *κατάχρησις*, *abusio*: à *καταχράσμαι*,—*ῶ*. *μα* abutor, quia alienis abutimur, cum propria deficiunt: à *χράσμαι*. Præ. *κίχρημαι*, *κίχρησαι*, &c. unde *χρήσις*, & cum Præter. *κατά* (contrarium significante) *κατάχρησις*.

Hyperbole, ὑπερβολή, *superlatio*: ab ὑπερβαίω *superō*, quia alicujus augendi, minuendive causâ superat veritatem.

Augēsis, αὐξήσις, *augmentum, incrementum*: ab αὐξίω ἢ αὐgeo, (pro quo in usu est αὐξω *amplifico*) quia amplificando rem auget.

Meiosis, μείωσις, *imminutio, extenuatio*, ἱλάττωσις, ἢ μείω ἢ minuo, *minorem reddo*: ex comparativo μείω, ut Synonymum ἱλάττω ex ἱλάττω.

Tapeinosis, ταπεινότης, *humiliatio, submissio*: ἀ ταπεινός ἢ humilem reddo, submitto, quia hac Figura rei magnitudo & dignitas verbis minuitur.

Metalepsis, μεταλήψις, *transumptio*, ὅπερ τὴ μεταλαμβάνειν, quod inter alia significat *transumo*. Varie somitur. Apud Rhetores, est status quidam, nempe controversia quædam judicium præcedens; ita dicitur, quia à judice in judicem, ab accusatore in accusatorem, à tempore in tempus, à loco in locum, vel deniq; cum negatur agendum hac lege, hâc pœnâ ob hoc crimen. Voss. c. 10.

Μεταλήψις, apud Poetas est, cum nomina ejusdem significationis inter sese permutantur: ut, cum γλῶττι (pupilla) ponitur pro puella; quin ἡρώς etiam illa duo significat. Quintil. l. 8. c. 5. Superest ex iis, quæ aliter significant, μεταλήψις, i. e. transumptio, quæ ex alio in aliud velut viam præstat, Tropus ἔστι varissimus ἔστι maxime improprius. Est enim hæc in Metalepsi natura, ut inter id quod transfertur, sit medius quidam gradus, nihil ipse significans, sed præbens transitum; quem Tropum magis affectamus, ut habere videamur, quam ut ullo in loco desideremus. Itaque hæc Metalepsis est in quâ voce continuatio Tropi per successionem significationum: sicut Allegoria est continuatio Troporum in diversis dictionibus, & hæc aliquando confunduntur. Ideo Eustathius μεταλήψις alicubi expōnit

nit Ἀλληγορίαν, & Μεταλαμβάνειν est & *All: crice* significare.

Μεταλαμβάνει apud Grammaticos, quæ alio nomine κλίσις, cujus est usus in constructione, cum casus, qui præcedit, suam ἀκολουθίαν non servat, sed in alium μεταλαμβάνεται, aut μετακλίνεται. Cujus Schematis exempla vide apud Euseb. pag. 102.

Λαμβάνομαι. Perf. λήβημι (Attice εἰλημμαι) λήβης, &c. inde λῆψις, & cum Præp. μετὰ, Μεταλήψις.

Allegoria, ἀλληγορία, inversio, permutatio, cum aliud verbis, aliud sensu proponitur: ab ἄλλο & ἄρρηκτο dico: ἄλλο γὰρ ἄρρηκτον, ἄλλο δὲ νοῦν. Continet illa plures translationes & continuas, ideoque perpetua *Metaphora* dicta est: ut *Hor. lib. 1. Od. 14.*

O Navis, referent in mare te novi
Fluctus: O quid agis? fortiter occupa
Portum, &c.

In quâ Navem pro Republica, Fluctuum tempestates pro bellis Civilibus, Portum pro Pace & Concordia intelligi voluit.

Metonymia, μετανομία, transnominatio—à Præpositione μετὰ & ὄνομα nomen. A Fabio exponitur nominis pro nomine positio; cujus vis (inquit) pro eo quod dicitur, causam, propter quam dicitur, ponere.

Ironia, εἰρωνεία, simulatio, irrissio: ab εἶρων dico, unde εἶρων simulator, qui aliter dicit ac sentit: ex quo εἰρωνεία accipi solet pro dissimulatione, quâ aliter sentimus, aliter loquimur.

Paraleipsis, παραλειψις, præteritio: à παραλείπω prætermitto, omitto, relinquo. Ea usimur, quia res notæ, aut parvæ sunt, aut quia ingrata futura existimantur. Eadem & Παρασιώπesis dicitur.

Apophasis, ἀπόφασις, negatio: ab ἀπόφραμι nego.

Meta-

Metaphora, μεταφορᾷ *translatio* : à μεταφέρει *trans-fero*.

Synecdoche, συνεκδοχή, *comprehensio* : à συνεκδιχμαί *comprehendo*, vel una excipio ; quia est Tropus quo ex uno plura intelligimus, parte totum, specie genus, præcedentibus sequentia, vel contra, *Quin.* lib. 8. cap. 6.

At *Grammaticis* συνεκδοχή vocatur, cum nomen aut verbum universale restringitur ad partem, vel aliquid saltem speciale, quod per Accusativum effertur : ut, *rubet capillos*. *Synecdochen* autem appellant, quia particulare comprehenditur ab universali. Alii malunt vocare ἐκτείνω *Præpositio-nis secundum*, ut apud Græcos intelligi solet κατὰ *Voss. Part. Orat. lib. 4. cap. 6.*

Rhythmus, ῥυθμός, numerus, qualis est in Musicâ. ῥυθμός ab Hesychio exponitur κανὼν, μέτρον, τέρας, μέλ, ἰσορροπία, ἀκολουθία, τάξις, σύγκρισις. *Suid.* τάξις ἰσομελὴς ἀκολουθία ἀρμονίας.

1. *Est ordo motionis.* 2. *Numerus Musicus*, qui certo temporum spatio constat. 3. *Numerus Oratorius.* 4. *Numerus Poeticus*, præcipue certa in versibus homæoptotis mensura, ἀπὸ τῷ ῥυθμῷ-ῥυθμῷ, ῥυθμικὸν ἵσος ῥυθμὸς, ἢ τρεπὴ τῷ σ εἰς θ-ῥυθμὸς, ἢ ἐν τῷ ἴσῳ, τὸ ἰλ-κία, ἴσος ῥυθμὸς, ἢ ἀεὶ ῥυθμῷ τῷ ε ἢ τρεπὴ ῥυθμὸς, ut significetur æquabilis tractus, *Etym. pag. 706. 13.*

Metrum, μέτρον, *mensura*, *modus*, deinde *carmen ex mensuris certorum pedum constans*, ἀπὸ τῷ μέτρῳ τὸ μεῖζα, ἢ ἀεὶ ῥυθμῷ γίγνεται μέτρον, ἢ ἀποβολὴ τῷ ε μέτρον, sicut à εἶρε εἶρετον, & à δεῖρα δεῖρετον, *Etym. 541. 46.*

Metaplasms, μεταπλάσμις, *transformatio*, à μεταπλάττω *transformo*, *transfigito*, *transfiguro*.

Synalæpha, συναλοιφή, *vocalium commixtio*, unio duarum syllabarum, quantum ad vocales, in unum : à verbo συναλίσσω *co-ungo*, *simul ungo* ; *Metaphorice*

ricè pro *commisceo, confundo, in unum contraho*: sic dicunt, τὸ α καὶ τὸ ε εἰς φ συναλείφεται, i. e. *mixta-
ται*.

Ecthlipsis, ἐκθλιψις, elisio, extritio: a verbo *ἐκθλίβω* *extero, elido, excludo*.

Prosthesis, προσέθεσις, appositio: à *προστίθημι* *appono*.

Aphæresis, ἀφαίρεσις, ablatio: ab *ἀφαιρῶμαι* *aufiero*.

Epenthesis, ἐπιθέσις, interpositio: ab *ἐπιτίθημι* *interpono*.

Syncope, συκοπή, concisio: à *συγκόπτω* *concido*.

Paragoge, παραγωγή, productio, à *παράγω* *produco*: *Tryphon* *παραχρηματισμὸν* vocat.

Apocope, ἀποκοπή, abscissio: ab *ἀποκόπτω* *abscindo*.

Diæresis, διαίρεσις: à διαίρω *divido*.

Synæresis, συναίρεσις, contractio: à *συνάγω* *in unum contraho*; dicitur etiam *ἰπσυαλοισι* *collitura*, ab *ἰπ ad*, & *συναλείφω* *collino, commisceo*.

Tmesis, τμήσις, sectio, divisio: à *τέμνω* *feco*; *Pr. Pass. τίτμηται·σαι·ται* unde *τμήμα, τμήσι, τμη-
τής*.

Metathesis, μεταθέσις, transpositio: à *μετά* & *τίθημι* *pono*.

Antithesis, ἀντίθεσις, ab ἀντί & τίθημι.

Diastole, διαστολή, extensio, diductio, dilatatio: figura, quâ syllaba contra naturam extenditur, proferturque ore *διασπάλμω*, *diducto*, & *dilatato*; cum tamen sit pronuncianda *συνεσπάλμω*, i. e. *contracto*: à *σείλω*, *Præt. M. ἔσολα*, unde *eum* *Præp. δια, διαστολή*. Aliter vocatur *ἐκτασις*, i. e. *extensio*.

Systole, συστολή, correptio: cui opponitur *διαστολή* à *Pr. M. ἔσολα*.

Epizeuxis, ἐπιζευξις, adjunctio: ab *ἐπὶ ζεύγω* *conjun-
go, desuper innecto*.

Anadiplosis, ἀναδιπλοσις, reduplicatio: à *Præp. ἀνά* & *διπλῶ·άσας* *duplico*.

Climax, κλίμαξ, gradatio : παρὰ τὸ κλίω, Perf. pass. κίλιμαι, unde κλίμαξ.

Anaphora, ἀναφορὰ, relatio : ab ἀναφέρω, refero.

Epistrophe, ἐπιστροφή, conversio : ab ἐπὶ & στρέω, verto.

Symploce, συμπλοκή, complexio, complicatio : à συμ- πλέω, complico, connecto.

Epanalepsis, ἐπανάλυψις, resumptio ; verbum decomp. ab ἐπὶ, ἀνὰ & λαμβάνω. Perf. Pass. λάλυμαι, λάλυ- ψαι—inde λήψις, & in compositione cum Præp. ἐπανάλυψις.

Epanodos, ἐπάνοδος, regressio : cum per eadem re- currimus, verba inverso ordine relegentes : ab ἐπὶ & ἄνωδος, quod ab ἄνω & ὀδός.

Paronomasia, παρωνομασία, adnominatio : à Præp. παρὰ & ὄνομα ποιῶ.

Polyptoton, πολυπλοτών, variatio Casuum ; q. d. varie πλῶν, i. e. cadens ; multitudo Casuum varietate distincta.

Logismus, λογισμός, à λογίζομαι, Præter. λολόγισμαι.

Ecphephesis, ἐκφώνησις, exclamatio : ἀπὸ τῆ ἐκφώνη- σης.

Epiphonema, ἐπιφώνημα, acclamatio : ab ἐπιφώνω, ac- clamo.

Epanorthosis, ἐπανόρθωσις, correctio : ab ἐπανορθίζω, cor- rigo.

Aposiopesis, ἀποσιώπησις, reticentia : ab ἀπὸ & [σιωπῶ]— ὅπου obticeo.

Apostrophe, ἀπεστροφή, aversio : ab ἀπὸ & στρέω.

Prosopeia, προσωποποιία, fictio persona : à προσωπώνω persona, & ποίω.

Aporia, ἀπορία, addubitatio : ἀπὸ τῆ ἀπορίας, Fut. ἀπορίσω, κ. ἀπορῶμαι, ambigo, dubito, bareo animo, pendeo.

Anacœnosis, ἀνακύνωσις, communicatio : ab ἀνὰ & κύνω, communico.

Prolepsis,

Prolepsis, προλήψις, occupatio, anticipatio : à προ & λαμβάνω. Præter. ἀλλήμυαι, ἀλλήλῃς, &c. unde ἀντι- & cum Præp. προλήψις.

Prosapodosis, προσαπόδοσις, redditio : à προσαπόδω, reddo, insuper do, & do.

Hypophora, ὑποπόρεα, obiectio : ab ὑποτίρω obijcio.

Anthypophora, ἀνθυποπόρεα, subiectio : Quint. l. 9. ab ἀνθυποτίρω, per sermonis exceptionem obijcio, tacite adversarii objectionibus occurro.

Epitrope, ἐπιτροπή, permissio : ab ἐπιτρέπω permitto, concedo.

Synchoresis, συγχώρησις, concessio : à συγχώρῃς concedo.

Ellipsis, ἑλλείψις, defectus : ab ἑλλείπω deficio.

Pleonasmus, πλεονασμός, redundantia : à πλεονάζω redundando.

Afyndeton, ἀσύνδκτων, inconjunctum ; vocatur διάλυτον dissolutum : oratio, in quâ omittuntur copulativæ particulæ ; ut veni, vidi, vici : ab ἀ- privativâ particulâ, & σύνδκτος colligatus, à σύν ligo.

Polyfyndeton, πολυσύνδκτων, varie & multipliciter conjunctum : à πολὺς & σύνδκτος.

Hyperbaton, ὑπερβατόν, transgressio : ab ὑπερβαίνω transgredior.

Zeugma, ζεύγμα, junctura, junctio : à ζεύγνυμι, jungo.

Antithesis, ἀντίθεσις, oppositio : vel ἀντίδκτων, oppositum : ab ἀντί, i. e. contra, & θέσις positio, à τίθημι.

Græcismus, γραικισμός, imitatio Græcorum : Γραικός Græcus, Rex quidam à quo Græcia appellatur, v. Plin. l. 4. c. 7. Steph. Byz. Γραικός ὁ Θισσαλὸς δίδε ἀπ' ἑ Γραικοὶ οἱ Ἕλληες. Eadem Figura dicitur Hellenismus. Ἑλληνισμός, Græcorum imitatio ; ab Ἑλλας, Hellen, Deucalionis filius, à quo Græci dicuntur Ἕλληες--ἑλληνίζω Græce loquor.

Hysterologia, ὑστερολογία, cum posterius dicitur quod ordine prius. Aliter dicitur ὑστερον πρῶτον & αὐτὸ ὑστερον, ab ὕστερος & λόγῳ.

Antiprosis, ἀντίπρῶτον, casus pro casu positio: ab ἀντί pro, & πρῶτον casus.

Hypallage, ὑπαλλαγή, immutatio: ab ὑπὲρ & ἀλλάττω muto.

Parrhesia, παρρησία, licentia, loquendi libertas & audacia: quasi πανήσια, à πᾶν & ἴσως licentia loquendi, quæ videlicet omnia dicuntur, etiam quæ tacenda, videri possunt. Hinc παρρησιάζομαι (ἐλευθεροῦμαι) libere loquor. Παρρησιαστικῶς libere loquendo.

Erotesis, ἐρωτήσις, interrogatio: ab ἐρωτῶ interrogo.

Parenthesis, παρενθεσις, interpositio: ab παρενθέντι infero, interjicio.

Parathesis, παραθεσις, appositio: à παρενθέντι appono.

Periphrasis, περιφρασις, circumlocutio, à περιφραζομαι, circumloquor.

Synonymia, συνωνυμία, nominis communio: Synonyma, i. e. vocabula idem significantia utiliter coacervantur. In eâ fere posterius est exegeticum prioris: à σύν & ὅμοια.

Hypotyposis, ὑποτύπωσις, evidentia, & illustratio, quando res ita scribendo exprimitur, ut delineari videatur. Budeus, ab ὑποτυπῶ per Figuram demonstro, χαράττω.

Præmunition, προεκάτασκευα, preparatio, præstructio: à προεκατασκευάζω præparo, præstruo; & præmolior quippiam ad id quod cupio efficere.

Transitio, μετάβασις, à μεταβαίνω transeo.

Rejectio, ἀποδιώξις, expulsio: ab ἀποδιώκω fugo, sequor, expello.

INDEX.

INDEX.

	Quaest.		Quaest.
R		Metonymia quid	18
<i>Ejus parte</i>		{ <i>Efficientis,</i>	19
<i>Hetorica quid</i>	1	<i>Materia,</i>	21
{ <i>Elocutio,</i>		{ <i>Effecti,</i>	22
{ <i>Pronun-</i>	2	{ <i>Subjeſti,</i>	23
{ <i>ciatio.</i>		{ <i>Adjuncti.</i>	25
<i>Elocutio quid</i>		<i>Ironia quid</i>	27
<i>Duplex</i>		<i>quomodo percipitur:</i>	28
{ <i>Tropus,</i>	4	<i>Opposita duplicia:</i>	
{ <i>Figura.</i>		{ <i>Disparata,</i>	29
<i>Tropus quid</i>	5	{ <i>Contraria.</i>	
<i>In Tropo duo consideranda</i>		<i>Ironia à</i>	
<i>Affectiones,</i>	6	{ <i>Disparato,</i>	32
{ <i>Genera.</i>		{ <i>Contrario.</i>	33
<i>Affectiones Tropi quatuor</i>		<i>Paraleipsis quid</i>	34
{ <i>Catachresis,</i>		<i>Apophasis quid</i>	35
{ <i>Hyperbole,</i>	7	<i>Metaphora quid</i>	36
{ <i>Metalepsis,</i>		<i>Synecdoche quid</i>	38
{ <i>Allegoria.</i>		{ <i>Membri,</i>	40
<i>Catachresis quid</i>	8	{ <i>Speciei,</i>	41
<i>Hyperbole quid</i>	9	{ <i>Totius,</i>	42
<i>—quotuplex</i>	10	{ <i>Integri,</i>	44
<i>Auxesis quid</i>	11	{ <i>Generis.</i>	45
<i>Meiosis quid</i>	12	<i>Figura quid</i>	46
<i>Metalepsis quid</i>	13	{ <i>Dictionis,</i>	
<i>Allegoria quid</i>	14	{ <i>Sententia</i>	47
<i>Tropi gene-</i>		<i>Figura Dictionis quid</i>	48
<i>ra quatuor</i>		{ <i>Dupl. in</i>	
{ <i>Metonymia,</i>	17	{ <i>dimensione,</i>	49
{ <i>Ironia,</i>		{ <i>sonorum</i>	
{ <i>Metaphora,</i>		{ <i>repetitione</i>	
{ <i>Synecdoche.</i>			

	Quæst.		Quæst.
<i>Figura in dimens. quid,</i>	50	—quotuplex	76
<i>Numerus Poeticus,</i>	51	<i>Logismus quid</i>	77
<i>duplex, Oratorius.</i>		—quotuplex	78
<i>Numerus Poeticus quid,</i>	52	<i>Ecphonesis quid</i>	
<i>Duplex Rhythmus,</i>	53	—quot modis fit	79
<i>Metrum.</i>		<i>Epiphonema quid</i>	80
<i>Rhythmus quid</i>	54	<i>Revocatio Sui ipsius quid</i>	
<i>Metrum quid</i>	55	—quotuplex	81
<i>Metaplasms quid,</i>	ib. d.	<i>Epanorthosis quid</i>	82
<i>Metaplasmi species</i>	56	<i>Aposiopesis quid</i>	83
<i>Imesis quid</i>	57	<i>Apostrophe quid</i>	86
<i>Metathesis quid</i>	58	—quot modis fit	87
<i>Antithesis quid</i>	59	<i>Prosopopœia quid</i>	88
<i>Diastole quid</i>	60	—quotuplex	89
<i>Systole quid</i>	61	<i>Imperfecta</i>	90
<i>Numerus Orator. quid</i>	62	<i>Perfecta</i>	91
<i>Figura in soni repetitione</i>		<i>Fig. in Dialogismo quid</i>	92
<i>quotuplex</i>	63	—quotuplex	93
<i>Epizeuxis</i>	64	<i>Aporia quid</i>	94
—quotuplex	65	<i>Anacœnosis quid</i>	95
<i>Anadiplosis quid</i>	66	<i>Occupatio quid</i>	96
<i>Climax quid</i>	67	<i>Epitrope quid</i>	97
<i>Anaphora quid</i>	68	<i>Synchoresis quid</i>	98
<i>Epistrophe quid</i>	69	<i>Pronuncia. } Prola-</i>	
<i>Symploce quid</i>	70	<i>tionis } tio, } 100</i>	
<i>Epanalepsis quid</i>	71	<i>partes due } Actio. }</i>	
<i>Epanodos quid</i>	72	<i>De Prolatione Canones</i>	
<i>Paronomasia quid</i>	73		
<i>Polyptoton quid</i>	74		
<i>Figura Sententia quid</i>	75	<i>De Gestu Regule</i>	Pag. 26 P. 22

FINIS

6
7
8
9
0
1
2
3
6
7
8
9
0
1
2
3
4
5
6
7
8
00
6
2